جمهوری اسلامی ایران
قوه قضائیه
دیوان عالی کشور
اداره کل وحدت رویه و نشر مذاکرات و آراء هیأت عمومی

رأی شماره :۷۴۲-۱۳۹۴/۵/۶

رأی وحدت رویه هیأت عمومی دیوان عالی کشور

غایت و هدف قانون‌گذار از وضع تبصره اصلاحی ذیل ماده ٤٧٨ قانون آیین دادرسی کیفری مصوب سال ۱۳۹۲ این است که احکامی که پس از اجرا، قابل تدارک و جبران نیست و نسبت به آن تقاضای اعاده دادرسی شده قبل از حصول نتیجه تقاضا موقتاً به‌موقع اجراء گذارده نشود.براین مبنا و باتوجه به‌قابلیت اجرای احکام قطعی کیفری، شعبه دیوان‌عالی کشور برای صدوردستور توقف اجرای حکم ابتدا باید درخواست را بررسی و ملاحظه و چنانچه نظر اعضای شعبه بر رد درخواست باشد صدور دستور توقف اجرای حکم مقررامر بی‌فایده و لغوی است و به‌این جهت صدور این دستور در چنین مواردی به‌دلالت عقلی موافق مقصود قانون گذار نبوده و موضوعاً از شمول حکم مقرر در تبصره مذکور خارج است .بر این اساس رأی شعبه سی‌وچهارم دیوان عالی کشور که با این نظر انطباق دارد صائب و موجه تشخیص می گردد.این رأی طبق ماده ٤٧١ قانون آیین دادرسی کیفری مصوب سال ۱۳۹۲ برای‌شعب دیوان عالی کشور لازم التباع است ./د

هیأت عمومی دیوان‌عالی‌کشور

نشر مذاکرات و آراء هیأت عمومی